

KESAM SE!

V pogledu zamrznil sem ti toplino,

zbrisal poželenje v tvojem telesu,

pretrgal srce sem ti na dva dela,

zate ugasnil sem sonce v daljavi.

Ubil smehljaj sem ti na obrazu,

Prispeval Maja Miloševič
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

pregnal zarjo tvojega jutra,

v črnino odel mavrične sanje,

s hrupom napolnil tvojo balado.

Vzel igrivost tvojega jaza,

odplaknil šepet pomladne norosti,

zvezal nevidna krila svobode,

uničil sem vse, kar se je uničiti dalo,

zdaj se kesam!

LUNA JE ISTA

Prispeval Maja Miloševič
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

Pa saj luna je ista,

luna je ista kot bila je nekoč.

Le midva drugačna,

le midva sva lačna,

le midva brezupno strmiva v nebo.

Gledam tvoje solzne oči,

rad bi ti pomagal,

pa ne zmorem,

rad bi te nahranil,

pa nimam...

Vse bi dal.

Raztrgal bi si kožo,

razparal srce,

prodal bi se kot kurba za par fičnikov,

le da bi,

le da bi ti bila srečna.

Ne glej je!

Luna ni kriva,

ona bo tam tudi ko naju ne bo.

Luna je ista kot bila je nekoč,

le midva drugačna,

le midva sva lačna,

le midva brezupno strmiva v nebo.

Prispeval Maja Miloševič
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

NE OBSOJAJ SONCA

Ne obsojaj sonca!

Ne obsojaj zvezd!

Moja je obsodba,

vrži me na peč.

Oprosti!

Prerezala sem ti vrat,

kri je počasi curjala

in ob pridušenih krikih kapljala-na tla.

Prispeval Maja Milošević
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

Začel si se dušiti,

jaz pa sem bruhala lavo,

znova in znova.

Oprosti!

Razpadli koščki tvojega telesa

so se zvijali na tleh,

in jaz namesto, da bi jih pobrala,

sem pohodila enega za drugim.

Začel si se dušiti,

jaz pa sem bruhala lavo,

znova in znova.

Prispeval Maja Miloševič
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

Oprosti!

Ne obsojaj sonca!

Ne obsojaj zvezd!

Moja je obsodba,

vrži me na peč.

Oprosti!

VRTENJE V PRAZNO

Prispeval Maja Miloševič
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

Vrtimo se na vrtiljaku, vse do bruhanja,

kot tudi kasneje, že v izločkih opoldanske malice,

mi se ne nehamo vrteti...

Glasni izbruhi solz nas ne motijo,

brezbarvni smo, edino kar nas barva je rdeča kri-

kri nedolžnih ljudi,

ki jo mažemo po stenah, po stropu, vsenaokoli.

Hladni smo, ledeni, zamrznjeni,

ves čas padamo v prepad lastne okrutnosti.

in mi, tako neumni, da tega sploh ne opazimo.

Prispeval Maja Miloševič
Nedelja, 17 Februar 2013 12:30

Le zakaj bi imeli vest in upoštevali klic morale,

če tudi sosed ne ve, kaj so vrednote,

če se tudi sosed vrti v bruhanju.

Le zakaj se vrteli ne bi tudi mi?

Maja Miloševič: [Pesmi #2](#) in [Pesmi #3](#).□